

SZAUER ÁGOSTON

Szekrény

Mert összejátszik annyi tényező,
torzult derékszög, súrlódás, kilók,
esztendők óta nem jön már elő
az örökségből ránk maradt fiók.

Van még, ki néha megpróbálkozik,
csak megszokásból, és a kedv enyész,
a lakk a sarkán egy helyütt kopik,
elhisszük már, hogy minden így egész.

Tájékozódás

Zseblámpa fénye, körbejár.
Tárgyakból szerte egy karéj.
Az árnyék mozdul, majd megáll.
Jó nagy terem és jó nagy éj —

az elme sejti, hogy kerek,
egy szeletkét itt-ott kivág.
Még vannak pontok, hátterek.
Nagy éjszaka, jó nagy világ.

La maison

A fűzfaágak ritkás függőnye.
A domb. Eszedbe jut néhány teled.
Az ott a ház, éppúgy terpeszkedik...
Tán félsz is tőle, vagy csak tiszteled.

Egyéniség. Szilárd és hallgatag.
Mint nagy platán, oly lassan él e hely.
A pinceablak, érzed, hogy szuszog,
ha elsétálsz, gyengén lábon lehel.